

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 844/2026
09.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 186/24 од 23.10.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 33/26 од 17.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 09.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 186/24 од 23.10.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 33/26 од 17.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К 186/24 од 23.10.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци која се неће извршити уколико окривљени, за време проверавања у трајању од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, док су оштећене ББ и ВВ, ради остваривања имовинскоправног захтева упућене на парницу.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 33/26 од 17.03.2026. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Стошић, због повреда

закона из члана 438. и 439. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати нижестепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче повреде одредби чланова 438. и 439. ЗКП, за које не опредељује конкретне тачке тих одредби.

Међутим, из навода захтева произилази да, бранилац оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, наводећи да није доказано да је окривљени упутио озбиљне претње оштећенима, нити да је код њих изазвао осећај страха и узнемирености, указујући да за то не постоје материјални докази, већ је суд своју одлуку засновао искључиво на исказу оштећених. У вези са тим, бранилац својим наводима надаље, полемисе са доказима изведеним током поступка, посебно са исказима оштећених и оспорава правилност њихове оцене, те износи сопствену анализу и оцену тих доказа и сопствено виђење чињеница које из њих произилазе, супротно чињеничним утврђењима и закључцима суда. Такође, бранилац наводима захтева износи став да није разјашњено на ком језику је комуникација између окривљеног и оштећених вођена, као ни на који начин је оштећена ББ могла осетити страх и угроженост и због чега је током поступка имала статус оштећене.

По оцени Врховног суда, овим наводима бранилац у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и у свему потврђено другостепеном пресудом и суштински указује на повреду члана 440. ЗКП у вези члана 16. и 419.ЗКП.

Поред овога, бранилац у захтеву истиче да су разлози правноснажне пресуде нејасни и противречни садржини изведених доказа, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, док осталим наводима захтева указује на повреду одредбе члана 447. став 2. ЗКП, наводећи да је другостепени суд

имао обавезу да окривљеног и његовог браниоца обавести о седници већа, што је бранилац захтевао у жалби изјављеној против првостепене пресуде.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној одлуци (члан 440. ЗКП), нити због повреде члана 16, 419. и 447. став 2. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић